

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 2T/179/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6911010616
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ján Bodnár
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6911010616.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v trestnej veci obžalovaného H.. H. R.F., nar.XX.XX.XXXX pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods.1, 2 písm. a) Tr. zák. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01. decembra 2015 samosudcom Jánom Bodnárom takto

rozhodol:

Obžalovaný H.. H. R. Ý. F. S. K. C. , nar.XX.XX.XXXX v K. R., trvale bytom P. B. XXX, okres J., bez zamestnania,

je vinný, že

dňa 14.02.2010 asi okolo 18.00 h viedol osobné motorové vozidlo značky K. F., evidenčného čísla J. XXXAJ po štátnej ceste A. v smere od mesta K. R. na mesto Z., neďaleko obce S., časť Č. Z., po prejení ľavotočivej zákruty už na rovnom úseku cesty, kde bola rýchlosť jazdy obmedzená zvislou zákazovou dopravnou značkou „B 31a“ - najvyššia dovolená rýchlosť na 60 km/h a kde bola taktiež umiestnená zvislá výstražná dopravná značka „A 13“ - priechod pred chodcov, išiel povolenou rýchlosťou, nezareagoval správne na pešieho chodca Y. F., ktorý bol pod vplyvom alkoholu a nebol označený reflexnými prvkami, prechádzal cez vozovku z ľavej strany vzhľadom na smer jazdy vozidla obžalovaného od autobusovej zastávky mimo priechodu pre chodcov, ktorý bol vyznačený vodorovnou dopravnou značkou „V6a“ a dopravnou značkou „IP6“, narazil do neho pravou prednou časťou vozidla a chodec Y. F. po náraze vozidla spadol na vozovku a utrpel zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil smrť,

t ý m s p á c h a l

prečin usmrtenia podľa § 149 ods.1 Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. samosudca obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Tr. zák. samosudca obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods.1,2 Tr. zák. samosudca obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. samosudca obžalovanému ukladá nahradiť poškodeným C. H., nar.XX.XX.XXXX a Z. F., nar.XX.XX.XXXX, obidve trvale bytom K. R., H. XXXX/XX, zastúpené splnomocnencom E. H. Z., AK, K. XX/XXXX, Z., škodu vo výške 596,43 Eur.

Podľa § 288 ods.2 Tr. por. samosudca poškodenú C. H. a Z. F., zastúpené splnomocnencom JUDr. H. Z., so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podal na súd obžalobu na obvineného H.. H. R. pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods.1,2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Samosudca na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného H.. H. R., ktorý využil svoje právo a odmietol vypovedať. Podľa § 258 ods.4 Tr. por. boli prečítané výpovede obžalovaného z prípravného konania. Obžalovaný H.. H. R. v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 14.02.2010 bol pozrieť spolu s mamou na nervovom oddelení v Nemocnici v Rimavskej Sobote svoju starú matku. Keď sa vracali s nemocnice, on šoféroval a jeho mama sedela vedľa neho na sedadle spolujazdca. Išli v smere z K. R. do Z.. V čase pred 18.00 h sa nachádzali v časti úseku cesty zvanej Č. Z.. Obžalovaný vypovedal, že tento úsek cesty pozná pomerne dobre, lebo za posledných 5 dní tadiaľ išiel každý deň. Išiel rýchlosťou okolo 60 - 70 km/h. Registroval, že po jeho ľavej strane sa nachádza autobusová zastávka. Odrazu počul ako jeho mama hlasno vykrikla a v tom pred sebou, takmer v strede jeho jazdného pruhu zbadal človeka. V tom momente stočil volant doľava v snahe, aby tohto človeka obišiel, počas tohto vyhýbacieho manévru počul, ako do auta niečo buchlo, v tom momente už vedel, že zrazil toho človeka. Potom auto odstavil na pravej strane, vystúpil z auta a išiel smerom k tomu človeku, tento ležal tvárou dole, vtedy tam prišiel aj jeden muž s tým, že tomu zrazenému človeku chce pomôcť. Obžalovaný medzi tým zavolať na číslo 112, kde oznámil, čo sa stalo. Počkal do príchodu zdravotníkov, aj policajtov, zdravotníci sa snažili toho zrazeného človeka oživiť, no nepodarilo sa im to a konštatovali jeho smrť. Na záver vypovedal, že ho mrzí, čo sa stalo, stalo sa to preto, lebo počas šoférovania bol zamyslený.

Na ďalších hlavných pojednávaniach obžalovaný opätovne využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať v tejto trestnej veci a ďalej dodal len toľko, že zotrváva na tom tvrdení, čo uviedol do zápisnice o rekonštrukcii konanej dňa XX.XX.XXXX, kde hlavne vypovedal, na otázky znalca a orgánov činných v trestnom konaní a viac k veci nič neuviedol.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/97/2012 zo dňa 17. októbra 2012 na základe odvolania obžalovaného H.. H. R. proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote sp.zn. 2T/179/2011 zo dňa 15.05.2012 krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu a podľa § 321ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, kde vyslovil aj príslušný právny názor a tiež žiadal doplniť dokazovanie v tejto trestnej veci v naznačených smeroch tak ako to bolo presne uvedené v tomto rozhodnutí. Odvolací súd konštatoval, že za takejto dôkaznej situácie ak ani ďalší pokus o odstránenie rozporov medzi dôkazmi, zvlášť medzi znaleckými posudkami znalcov vo veci podávajúcimi posudky by nebolo možné ustáliť skutočný stav veci a dôsledne objasniť skutkové okolnosti v nevyhnutnej miere pre rozhodnutie o vine či nevine obžalovaného. Pre takýto postup je v prvom rade nevyhnutné, aby vo veci bola vykonaná rekonštrukcia za účasti iného znalca. Vzhľadom na obtiažnosť vyhodnotenia už doteraz známych skutočností a dôkazov bude nevyhnutné rozhodnutie v zmysle pribratia Ústavu, ktorého zástupca vypracuje posudok podľa jednotlivých verzíí, či už obhajoby alebo obžaloby aj pre objasnenie ostatných významných skutočností pre podanie posudku po predchádzajúcej rekonštrukcii za podmienok čo najbližšie podobných z hľadiska poveternostných na mieste samom a ďalej bude potrebné, aby pri tomto úkone bol prítomný aj príslušník polície, ktorý zabezpečoval dôkazy na mieste dopravnej nehody,

vypracoval k tomu dokumentáciu o ohliadke miesta činu, fotodokumentáciu a samotný plánok miesta dopravnej nehody ako aj protokol o dopravnej nehode. Na záver odôvodnenia rozhodnutia krajský súd uviedol, že až po doplnení dokazovania v naznačenom smere aj o dôkazy, ktoré budú žiadúce v rámci priebehu ďalšieho dokazovania, bude môcť súd prvého stupňa správne a zákonne rozhodnúť v predmetnej veci.

Samosudca na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie výsluchom svedkyne A. F. R., ktorá ako matka obžalovaného využila svoje právo a odmietla vypovedať v trestnej veci svojho syna na hlavnom pojednávaní rovnako ako aj v prípravnom konaní.

Ďalej samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom svedkyne F. M., svedka H. J. Z., svedkyne a poškodenej C. H.K., potom boli vypočutí znalci A. Š. L. a A. Z. R..

Podľa § 268 ods.2 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora boli prečítané znalecké posudky A. Š. L. a A. Z. R. a dodatok znaleckého posudku.

Samosudca na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie v zmysle uznesenia krajského súdu výsluchom znalca G. A. J. F. J., vedúceho odbornej sekcie Dopravná cesta Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity Žilina, ktorý bol oprávnený doplniť a podať vysvetlenie k ústavnému znaleckému posudku.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. bol prečítaný aj ústavný znalecký posudok z čl. 413-486.

Podľa § 269 Tr. por. boli prečítané všetky listinné dôkazy, hlavne faktúry a doklady o pohrebných trovách, zápisnica o vydaní veci, uznesenie o vrátení veci, potvrdenie o vrátení veci, opatrenia, správa o prehliadke mŕtveho, list o prehliadke mŕtveho, záznam o dopravnej nehode, zápisnica o ohliadke miesta nehody, fotodokumentácia, náčrtok miesta dopravnej nehody, zápisnica z miesta dopravnej nehody, záznam o dychovej skúške, výpis z evidenčnej karty vodiča, úmrtný list, odpis registra trestov na obžalovaného, správy o povesti, lekárska správa, vyjadrenie splnomocnenca poškodených, uznesenie krajského súdu, úradný záznam, spoluúčasť pri rekonštrukcii, žiadosť o súčinnosť, zápisnica o rekonštrukcii, fotodokumentácia z rekonštrukcie a na záver bolo oboznámené s celým podstatným obsahom trestného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/179/2011.

Znalec pri výsluchu na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch ústavného znaleckého posudku z čl. 413-486 a uviedol, že znalec z ústavu sa zúčastnil pri rekonštrukcii dopravnej nehody v zmysle uznesenia krajského súdu, ktorá sa konala dňa XX.XX.XXXX v čase od 17,00 hod. do 18,20 hod. na ceste A. triedy číslo XX (osada Č. Z., medzi mestom K. R. a obcou S.). Účelom predmetnej rekonštrukcie bolo na mieste činu z výpovede obžalovaného ako vodiča vozidla K. zistiť a zmerať dôležité skutočnosti, ktoré boli potom podrobne rozpracované v ústavnom znaleckom posudku. Znalec v závere znaleckého posudku uviedol, že na základe výsledkov analýzy dopravnej nehody sa vozidlo K. v čase vstupu chodca do jazdného pruhu, v ktorom sa predmetné vozidlo mohlo pohybovať rýchlosťou cca 60 km/hod. sa nachádzalo vo vzdialenosti 42,3 m od koridoru pohybu chodca. Je možné konštatovať, že chodec v danom čase mal možnosť vidieť prichádzajúce vozidlo. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Spôsob používania komunikácie zo strany chodca preto nie je možné z hľadiska technického považovať za správny, pričom bol tým prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal kolíznú situáciu.

Vodič sa s vozidlom v čase pred zrážkou s chodcom pohyboval v danom úseku komunikácie rýchlosťou jazdy od 60 do 70 km/hod., pričom použitie stretávacích svetiel zodpovedala rýchlosť primeraná rozľahu v intervale cca od 55 do 64 km/hod. Rýchlostný limit v predmetnom úseku komunikácie bol v čase vzniku dopravnej nehody 60 km/hod. Z technického hľadiska vyplýva z ústavného znaleckého posudku, že vodič vozidla K. t.j. obžalovaný mal možnosť v danom úseku komunikácie použiť aj diaľkové svetlá, tým si tak predĺžiť dohľadovú vzdialenosť na tmavo oblečeného chodca pohybujúceho sa po vozovke. V prípade rýchlosti jazdy cca 60km/hod. bola v čase vstupu chodca t.j. poškodeného do jazdného pruhu, v ktorom sa pohybovalo vozidlo obžalovaného, vzájomná vzdialenosť medzi vozidlom a chodcom cca 42,3 m. Ak by vodič v danom čase použil diaľkové osvetlenie vozidla, mal by možnosť vidieť chodca vstupujúceho do jeho jazdného pruhu, a v prípade začiatku reakcie v danom časovom

okamihu brzdením vozidla dosiahnutelným brzdovým spomalením na mokrom povrchu vozovky by s vozidlom mal možnosť zastaviť pred miestom, kde došlo k zrážke s chodcom z rýchlosti do cca 61 km/hod. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ by bol obžalovaný použil v tomto úseku diaľkové svetlá, mohol poškodeného ako chodca prechádzajúceho mimo priechodu pre chodcov spozorovať včas, teda mohol nehode zabrániť. Ani zo zákona o cestnej premávke ani z ďalších predpisov jednoznačne nevyplýva, akým spôsobom mal jazdiť obžalovaný cez uvedený úsek, lebo stanovený rýchlostný limit v predmetnom úseku komunikácii bol v čase vzniku dopravnej nehody 60 km/hod. a tento rýchlostný limit obžalovaný neporušil. V prípade, že by bol správne predvídal, že v danom úseku komunikácie sa môžu pohybovať aj tmavo oblečení chodci a keby túto skutočnosť predvídal, tak mohol použiť aj diaľkové svetlá, ktoré by mu boli predĺžili dohľadovú vzdialenosť na poškodeného a tejto nehode by mohol zabrániť, ale jednoznačne táto skutočnosť obžalovanému nevyplývala zo žiadneho právneho predpisu, akým spôsobom mal prechádzať daným úsekom. Vo všeobecnosti platí, že vodič má povinnosť dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov a pritom ho nesmie ohroziť. Platí tiež, že chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že podiel na tejto dopravnej nehode má obžalovaný, ale aj poškodený, obžalovaný v tom smere, že v danom úseku použil pri dovolenej rýchlosti nesprávne osvetlenie, lebo v danom prípade mal použiť diaľkové svetlá a nie tlmené, čo mu však jednoznačne nevyplýva z uvedených predpisov. Chodec - poškodený tiež má čiastočné zavinenie na uvedenej dopravnej nehode, lebo neprechádzal po priechode pre chodcov a vzhľadom k tomu, keby bol správne vyhodnotil situáciu a keď uvidel prichádzajúce auto, nemal vstúpiť do vozovky, lebo ju nemohol bezpečne použiť, lebo zle odhadol rýchlosť prichádzajúceho auta ako aj vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel a nesprávne vyhodnotil tú skutočnosť, či môže alebo nemôže cez vozovku bezpečne prejsť bez toho, aby nedošlo ku kolíznej situácii alebo dopravnej nehode. Jeho reakcia a schopnosť odhadnúť správne vzdialenosť bola ovplyvnená aj tým, že mal použitý alkohol, a preto správne nevedel vyhodnotiť celú dopravnú situáciu a čiastočne nesie a má tiež zavinenie pri vzniku dopravnej nehody. Na záver bolo jednoznačne preukázané, že aj poškodený má čiastočné zavinenie na vzniku dopravnej nehody a táto dopravná nehoda nakoniec skončila smrťou poškodeného.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní.

Na základe vykonaného dokazovania mal samosudca za preukázané, že obžalovaný H.. H. R. dňa 14.02.2010 asi okolo 18.00 h viedol osobné motorové vozidlo značky K. F., evidenčného čísla J. XXXAJ po štátnej ceste A. v smere od mesta K. R. na mesto Z., neďaleko obce S., časť Č. Z., po prejení ľavotočivej zákruty už na rovnom úseku cesty, kde bola rýchlosť jazdy obmedzená zvislou zákazovou dopravnou značkou „B 31a“ - najvyššia dovolená rýchlosť na 60 km/h a kde bola taktiež umiestnená zvislá výstražná dopravná značka „A 13“ - priechod pred chodcov, išiel povolenou rýchlosťou, nezareagoval správne na pešieho chodca Y. F., ktorý bol pod vplyvom alkoholu a nebol označený reflexnými prvkami, prechádzal cez vozovku z ľavej strany vzhľadom na smer jazdy vozidla obžalovaného od autobusovej zastávky mimo priechodu pre chodcov, ktorý bol vyznačený vodorovnou dopravnou značkou „V6a“ a dopravnou značkou „IP6“, narazil do neho pravou prednou časťou vozidla a chodec Y. F. po náraze vozidla spadol na vozovku a utrpel zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol.

Tieto skutočnosti boli preukázané výpoveďami svedkov F. M., ktorá vypovedala, že kritického dňa ju išiel nebohý poškodený Y. F. odviešť na autobusovú zastávku, lebo išla domov. Autom zastal pri cintoríne pri H., potom prešli cez cestu na druhú stranu vozovky, kde bola autobusová zastávka, ale na ďalšie momenty, čo sa stalo, si dobre nepamätala. Na zastávke sa potom rozprávali, ako dlho, to nevedela

uviesť. Potom sa rozlúčili, svedkyňa si nepamätala, či išlo vtedy nejaké auto od K. R., ona asi hľadala peniaze v taške. Potom počula obrovský náraz, myslela si, že sa zrazili dve autá. Priebeh nárazu nevidela, Y. F. podľa jej názoru išiel asi po priechode pre chodcov alebo to bolo bližšie ku priechodu pre chodcov, lebo od nej odišiel smerom doľava ku priechodu pre chodcov. Počula ženský hlas, asi to kričala pani z toho auta. Svedkyňa potom prešla na druhú stranu cesty a uvidela, že Y. F. leží na zemi. Počula, že niekto volá záchranku, svedkyňa potom zavolała sestru, a táto ju zobrala domov. Nevedela uviesť, či v čase nehody bola mokrá cesta, hmla asi nebola, podľa nej bola dobrá viditeľnosť. Svedkyňa nevidela prichádzajúce auto a nevedela sa vyjadriť ani k tomu, akou rýchlosťou išlo toto auto, ktoré zrazilo poškodeného.

Tieto skutočnosti boli preukázané aj výpoveďou svedka H.. J. Z., ktorý vypovedal, že kritického dňa vo večerných hodinách, na presný čas si už nespomínal, vychádzal z osady zvanej H. na hlavnú cestu pri Č. Z.. V strede vedľajšej cesty bolo odstavené osobné motorové vozidlo O., ktoré mu bránilo vo výjazde. Zastavil auto, vystúpil a išiel zistiť príčinu jeho parkovania. V tom zbadal na okraji hlavnej cesty asi 8 metrov od priechodu smerom na S. ležať nehybné telo muža. Svedok je lekár, preto sa snažil zistiť jeho vitálne funkcie, po čase zistil, že nejaví známky života, zavolał na číslo 112 a oboznámil ich so stavom, telo otočil do stabilizovanej polohy. Nachádzali sa tam tri osoby - dve ženy a jeden muž. Priebeh nehody svedok nevidel. Svedok potom počkal na príchod RZP a polície a odišiel preč.

Samosudca po vyhodnotení všetkých dôkazov, hlavne výpovedí svedkov, ktorí boli na mieste činu a z ústavného znaleckého posudku, ako aj z výpovede znalca, ktorý bol oprávnený doplniť a podať vysvetlenie k ústavnému znaleckému posudku na hlavnom pojednávaní a zo záverov znaleckého posudku zistil, že obžalovaný počas jazdy cez uvedený úsek neprekročil stanovený rýchlostný limit v predmetnom úseku komunikácie, kde bola povolená rýchlosť v čase vzniku dopravnej nehody 60km/hod a tento rýchlostný limit obžalovaný neporušil. Obžalovaný však nepoužil správne osvetlenie, lebo v prípade, že by správne predvídal, že v danom úseku komunikácie sa môžu pohybovať aj tmavo oblečení chodci, tak za použitia diaľkových svetiel, ktoré by mu predĺžili dohľadovú vzdialenosť na poškodeného, by bol mohol zabrániť dopravnej nehode, ale jednoznačne táto skutočnosť, aký druh osvetlenia mal použiť pri jazde v tomto úseku obžalovanému nevyplývala zo žiadneho právneho predpisu. Na základe vyhodnotenia záverov ústavného znaleckého posudku aj nebohý chodec, t.j. poškodený má čiastočné zavinenie na uvedenej dopravnej nehode, lebo neprechádzal na priechode pre chodcov, išiel mimo priechodu pre chodcov, nemal odev označený reflexnými prvkami, bol pod vplyvom alkoholu, čo malo za následok, že nesprávne vyhodnotil celú dopravnú situáciu a vstúpil do vozovky vtedy, keď ju nemohol použiť a prejsť cez vozovku bez toho, aby mohol bezpečne prejsť na druhú stranu vozovky a tiež nesie čiastočnú príčinu na vzniku dopravnej nehody s tým následkom, že poškodený utrpel také zranenie, že na mieste dopravnej nehody svojim zraneniam aj podľahol.

Samosudca sa pri vyhodnotení dôkazov už nezaoberal znaleckými posudkami a výpoveďami znalcov vzhľadom k tomu, že v záveroch ústavného znaleckého posudku boli tieto znalecké posudky vyhodnotené ako nesprávne.

Samosudca konanie obžalovaného vzhľadom na daný záver a po vyhodnotení všetkých dôkazov právne kvalifikoval odlišne ako prokurátor vo svojej obžalobe, a to len ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods.1 písm. a) Tr. zákona, lebo inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a takto svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto prečinu.

Právnu kvalifikáciu skutku podľa § 149 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorú uviedol prokurátor vo svojej obžalobe, samosudca po vyhodnotení záverov ústavného znaleckého posudku a výpovedí tohto znalca z ústavu vypustil a prišiel k takému záveru, že obžalovaný taký čin nespáchal závažnejším spôsobom konania, lebo v zmysle § 138 písm. h) Tr. zákona neporušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona tak ako to žaloval prokurátor. Uvedené skutočnosti po doplnení dokazovania v naznačených smeroch v zmysle uznesenia krajského súdu neboli preukázané a nebola preukázaná tá skutočnosť po vyhodnotení všetkých dôkazov, že by obžalovaný porušil dôležitú povinnosť v zmysle cit. ustanovení Zákona o cestnej premávke č. 8/2009 Zb. z. a znení neskorších predpisov, lebo svojím konaním takéto ustanovenia neporušil.

Obžalovaný H.. H. R. je v mieste bydliska hodnotený kladne, v priestupkovom konaní nebol postihnutý. Doteraz nebol súdne trestaný. Z výpisu z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že vlastníkom vodičského

preukazu je od roku 2002, pričom 2-krát bol postihnutý za priestupky na úseku dopravy blokovou pokutou.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.4 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery samosudca prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, a jeho následky, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Samosudca v konaní obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, zároveň v jeho konaní nevzhliadol žiadnu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností znižuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V danom prípade súd zistil, že u obžalovaného prevažujú poľahčujúce okolnosti.

Samosudca pri ukladaní trestu vychádzal zo základných zásad pre ukládanie trestov, s prihliadnutím na osobu obžalovaného, spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, jednu poľahčujúcu okolnosť a žiadnu príťažujúcu okolnosť obžalovanému uložil na prevýchovu a nápravu podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorého výkon mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 2 rokov, zároveň mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov, aby mu bolo zabránené v páchaní takejto trestnej činnosti. Tieto tresty dávajú dostatočnú záruku, že pomôžu v prevýchove a náprave obžalovaného, lebo aj nebohý poškodený svojím konaním nesie čiastočný podiel viny na vzniku dopravnej nehody.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. poškodená C. H. a Z. F. zastúpené splnomocnencom E.. H. Z. včas a riadne na hlavnom pojednávaní uplatnili svoje nároky na náhradu škody, ktoré aj číselne presne ohraničili. Samosudca zaviazal obžalovaného k náhrade škody pre poškodené v preukázateľnej výške t.j. 596,43 Eur, lebo boli splnené všetky podmienky pre rozhodnutie o náhrade škody v adhéznom konaní.

Podľa § 288 ods.2 Tr. por. samosudca obe poškodené zastúpené splnomocnencom E.. H. Z. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, lebo vo veci bude potrebné ohľadom sporného zvyšku nároku na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje rámec adhézneho konania.

inému z nedbanlivosti spôsobil smrť

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený

spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.